

et aīam moralit̃ in opatiōe ṽutis.
et in via mādatoꝝ dei g̃dientē n̄ oīo
claudā faciūt: s̄ tñ aliq̃l̃ impediūt
ac ledūt. a s̄n m̃m̃issioe rep̃are nō
cessant. Q̃ntūcūq; em̄ hō adhibeat
omnem certitudiez sibi possibile. ita
ut ex pleā p̃sāa et solida ratione p̃
cedat: n̄lomin⁹ tñ ab h̄ys scrupul̃
ex toto n̄ absoluit. Puemūt g̃ p̃mū
h̄y scrupuli ex pte vie: q̃ p̃terosa et
difficilis ē. h̄o ē dicē: q̃ ill̄ q̃ in officiis
a p̃laturis sūt. crebro euemūt inq̃e
tudies p̃sāe p̃p̃t ṽarios cas⁹ occurrē
tes: q̃s ob minia difficultatē ec̄ sci a
doctissimi viri ad liquidū decidē neq̃
unt. Ele accidit ṽeneabili cācellario
p̃isēn. do. io. g̃son: eo q̃ cōsiliū dedit
cuidā p̃ncipi: q̃d occasio fuit magni
disturbij: put ip̃e testat̃ i h̄. de cōso.
the. Et ē cōis fīoz ap̃d iuriscōsul̃tos:
ne aliq̃d dicāt ṽn mala oriant̃: a ip̃i
si ap̃d deū rei teneātur. Secundo p̃
uemūt ex mala custodia p̃sāe a cor
dis: q̃n sc̄z aliq̃ faciū⁹ videmus vel
audim⁹ q̃ pacē ip̃i⁹ p̃turbāt. Unde
mos scōꝝ ē ab om̄i sp̃e mali se custo
dire. Hinc iuxta doctrinā p̃p̃he pacē
inq̃rere et eā diligēter p̃sequi iube
mur. Tercō puemūt ex dispositiōe
naturaliu: ut sup̃ dcm̄ ē. Et vlt̄ h̄o
sūt q̃dā naturalit̃ dediti ad oēz c̃ti
tudiez infalibiles: q̃ in moralib⁹ h̄ā
n̄ p̃t: et idō sp̃ se discutiūt si forte ad
illā peruenire possint: s̄ h̄o superuacua
neū ē: q̃ s̄ ap̃lm. oz i spe ābulat̃: q̃d
nō videm⁹ per paciāz expectat̃. Q̃t̃
to puemūt ab extāsecō: et h̄o diūsi
mode: s̄m q̃ sūt diuersi instinat⁹ aī
mū humanū agitates. Et ē optima
regula anūq̃ obliuiscēda: q̃ xp̃iana

vita tātis tēptacōib⁹ expōita re
gulari non p̃t ad ṽngūē in singul̃
et infalibilit̃ determinari q̃d cuiq̃
magis vtile sit aut nō. Hic em̄ ap̃o
ad rō. s̄: q̃ nescim⁹ q̃d orem⁹ sicut
optet. Vbi dicit glō. Fallimur putā
tes p̃desse q̃ poscīm⁹: cū nō p̃sint. h̄o
mō sepe cū elās agit̃. q̃ ad materiā
h̄ac: et mira q̃dam disp̃sacōe tribu
lant scrupulositatib⁹ varijs: vt pur
gent̃. de alient̃. exerceant̃. p̃ficiāt̃:
et tādē p̃ multiplici paciā corōas ec̄
ne iocūditatis p̃cipiāt̃. Cōsolēt ergo
cū ap̃lo: q̃ p̃ stimulo carnis. i. duā
corpis infirmitate amouēda ter o
rās audiuit. Sufficit tibi grā mea.
Nā ṽnus i infirmitate p̃ficiūt. Vbi di
cit glō. Nō ē magnū exaudiri a deo
ad volūtātē: s̄ magnū ē exaudiri ad
vtilitatē. Q̃d ei obfit vel p̃sit medic⁹
nouit: n̄ egrot⁹. Ecce iā longē nauī
gādo p̃ pluēs scopulos. q̃ssatiq; m̄l
tis p̃cellos tēptatib⁹: cū i m̄ueia⁹
vbi p̃sāa n̄ā secure q̃escat̃: ad p̃sti
nū sc̄e sinceritatis a simplicitatis por
tū r̄migaē apl̃ico dōg̃te moēmur: ac
i p̃ pace n̄ altū sape s̄ hūilib⁹ p̃sētiē.
**Contra tēptacōes indiscretiōis
stulticie. Ca. 32.**

Domin⁹ ihs. Hēte iwb sal: et
pacē hēte int̃ ṽos. Bonū ē sal.
Oīs victia sale saliet̃. Ṽs estis salē
re. Q̃s ṽrū volēs t̃rē edificat̃. nōne
p̃ sedēs p̃putat sup̃t⁹ q̃ n̄carij sūt.
p̃cor. 3. Vt sapiens architect⁹ funda
m̄tū posuit: glō. disacōe ṽtēs. 2. cor. 12.
P̃tātē c̃p̃ dedit m̄ dñs i edificacōe: et
n̄ in destructionem. p̃. cor. 12. Om̄i
b⁹ om̄ia fact⁹ sumūt om̄s facere:
saluos: glō. Prudēs ē a sp̃ual̃ apl̃s

omnib9 cessit: ppositū tñ vere religiōis
n̄ excessit: qz ubi cessit. ad hoc cessit
ut p̄ficet. **2. cor. 11.** Nā et si impet9
sū sermone: s; nō scia glō. In religi
one vis smonis n̄cāria est: nō so
n9 uis. Impit9 em̄ smone nō est
re9 apd dē: s; q nō hz scām dei. ma
prime q p̄tinet ad salutē. **1. thes. 1.º.**
Omnia p̄bate: qd bonū ē tenete. **Iero**
m9. Opa bona pl9 indigēt discretio
ne: qz deuocōe. **Ad rō. 12.** Obsecro uos
fr̄es p̄ mīaz dei. ut exhibeatis corda
vr̄a hostiā uiuētē scām deo placētē:
rācōnabile obsequiū vr̄m. **Glō.** Rati
onabile. i. cū discretōe. ne qd nimis:
s; cū tepantia corpa vr̄a castigetis:
ut nō nature defū cogātur dissolui.
s; uicij9 mori. **Hugo.** Tātū valet di
cretio: ut sine ipsa a oē ocium turpe
sit et labor inutilis. **Glō. eccl. 32.** E
tas iuuenilis in doctore dispēdia n̄
gnat: quē vita a discretio p̄mendat.
Aug9. Doctrīa p̄ malos: palmes in
sepe. tot9 inter sp̄mas. **C**aute lege
ne dū qris fructū. lacēs manū: a cū
audis bō dicētem. ne imiteris mala
faciētem. **S**ciend9. qz differēcia est i
ter prudentiā et discretiōē. Nā pru
dētia gnāliter et simplici cōsiderat
ōmnia que agenda sūt. qz est v̄t9 car
dinalis et intellectuālis: et hēt h9 speci
aliter sm scām thōz. in p̄. 2.º. q. 15. qz
sine virtute morali esse nō pōt. tan9
rācō est: qz est recta rācō agibiliū.
nō solū in vniūsalī s; etiā in p̄ciula
ri. Discretio vero est q̄si electiua sū
iudicatiua: quid circa hunc magis
expediat aut nō. **U**n q̄uis expien
cia multorū p̄cipue iuuēt ad discre
tionez: tñ tota vis ei9 depēdet a pru

dētia. Nā ut idē doc. s. dicit. **P**ruiden
tia nichil aud ē. q̄ rectitudo discreti
onis in q̄buscūqz actib9 vel materijs.
Qz aut hec discretio sit n̄cāria. sic p̄z.
Quia cōtingit frequēter simul occur
rere obiecta diūsarū virtutū. puta
tēpantie. fortitudis a latricie. **E**t n̄
pōt simul quis in act9 oīm virtutū
pluriū exire: s; solum in actū vnius
dūtāpat. **O**ptet ergo qz sciat tūc dis
cernere q virtutes debeat alteri ce
dere: an virtus min9 p̄fecta ce dere
debeat virtuti magis p̄fē vel econū
so. Aliqñ em̄ talis est optunitas in
agēdis. qz sm discretiōē prudētē
t9 magis p̄fē ce dere dz virtuti mi
n9 p̄fē: ut possz dari casus in quo
essz comedēdū opandū sm virtutē
tēpantie: et nō cōtemplādū sū sa
crificandū vel ecia9 orādū ex dono sa
piētē. seu sm virtutez latricie sic de
alijs. **E**t in hac discretōe multi defi
ciunt. tendētes ad altissima: qui ad
huc put debueēt n̄ attigēt mīma.
Et iō qz distorto mō p̄cedūt. spūssā
et9 aufert se a cogitacōib9 eoz a dūt
tit eos in tēbris ābulā: ut impm
gāt a coruāt p̄f supbiā ipōz. donec
hūiliati ad se rēdāt: ut p̄ vaioz ca
s9 discāt. qd discretū qd vero idisētū
sit. **H**z em̄ h9 ista v̄t9 p̄ sui p̄ciū
magis cresē soleat a efficiā9 radicāi.
Pt ec dai dētia tal. qz q ad sbaz ne
gocij idē sit. q̄qd de ābab9 dī: s; pru
dētia ē de futūo. discretio v̄o dep̄nti.
Dez n̄ magnope curād ē morali. de
h̄mōi dēijs sū dīsiōib9 tā apud scōs
doctōes q moālī scribūt. indēfē ipi
h̄t9. i. v̄tutes p̄ actib9 r̄ econ act9 pha
bit9 accipiāt. **I**n tlib9 em̄ modica per

suasio sufficit moralisanti: sic etiam
speculati modica cura e de opatione
moralis. **Un** qsqz ei id qd pncipalit
cedit. accurati? p se qd a qd sibi ad
h' nccaria qd a late tagit. **Su** g' di
screez su prudetia dica? regulare a
dirige aliaz vutu act? id redit. **H**
sqd mag p nuc e in qred. quo ad ea
puenie possi? ut viz in auctis q agi?
qntu possibile e. a raudis a discreti
onis regula n deue? **Ubi** e adutend.
q tate difficultatis ista de? q viz
repi? q tea sufficet mstitue? sit **Glo**
riat nnulli de humilitate. alij de mia.
alij de sobetate. alij de paup tate. a
lij de caritate. alij de multa opatione.
aij de sublimi ptoplacoea sic de aijs?
oēs vti? i dno gloriat? h de discreoe
neine ad huc glante repie potui. **Qn**
imo. vniu? se in h' art? deponit. **Ro**
in pmtu e: q discreo n solu e vire?
pfa. h e ois pfamis mgra. duc
trix a auriga. **Siqd** in nullo deua
re. nec in aliq a raudis ttmite ab
duct? n huane h agelice e pfamis.
Dez no ob h' dehisted e a studio lau
dabili tate vtutis a ta nccarie. q et
fi ad sumu ei? pfige no possu? tñ spi
e? dñi dae solz elās p se ad min? qn
tu nce est ad salute. licz paucis a p
cipue platis ec. p aijs suo loco a tpe
admistradis no desit. **Hic** ab aplō.
p. cor. 12. int certas gras nuat disce
co spūm? ut p h' innuat q ipa vltē
wez gras nccio dat ill? q etia guber
nae hnt. **Et** ei glō. idē. q ec dyabol?
bō seductorie de? ad qd dephendēdū
ois prudetia a expientia n sufficit.
h requit singulais assistetia spūssā:
q adiuuat infirmitate nrāz: a reue

lat msteia. i. mag secreta. **Hys** sigit
psuppositis scz grā spūssā. prudetia
et expientia. ex quib? vera et nō sic
ita discreo pcedit. a ccedum e ad
prim ipsi? tū p ipsa hnda. tū p ipa
alijs impcienda. **Primū** ergo q eaz
hēe desiderat. sedule oracōi insistat:
deinde in doctrina sana se diligenter
exerceat. **Tercō** viros senes et boni
testimonij de singulis psulat: a tūc
demū ad op? exeat. **Qui** hoc nō pōt.
obie sancte mancipare se studeat: q
adeo singularit priuilegiata est: ut
omū aliaz vutu defectum in hoietu
ne voluptatis suppleat. **Non** em ut be
at? iero? dicit. omia possum? oēs sed
un? qsqz apriu dñm hz ex deo? ali?
quidē sic. ali? vero sic: ut aples de p.
cor. 1. **Sūt** p terea tā p theologos
q p hos a ec poetas. duo q maxie im
pediūt discreoem: s. mīa a ira. **De** ei
salust? q? anim? non facile rez pui
det vbi iste efferbueit. **Et** greg? na
zanze? dicit quasi eadem smāz hys
vbiis. **Medij** quidē incedere debem?
int mīmū timidos et mīmū temera
rios: ut sim? qdē vere audiores hys q
ad mdebitos hōres feda ambicōe ni
tūtur: a paulo p fidenōres hys q fu
turi iudicij metu ecia? bonorū actu
um auctare fugiunt. **Consonant** in
hunc modū omia q de discreoē re
peri? ut viz aucta ad mediū redu
cat? et finem singulorū vtilē faciat.
Hinc labor imensus est a circūspec
tio tā multifaria. ut plura colligē n
min? stultū sit q diminutū: quādo
unico verbo conatus iste refellit viz
q qui de omibus recte iudicare debz
optz q i omib? sufficet sit instruct?

Placet tñ h̄ apponere regulas ali-
quas p discretiōe utiles ex dñs bñ
aug⁹. gḡ. thōc. gerson et āoz. q̄ p̄ci-
pue ualēt p q̄tidiana refōrōe passi-
onū. **D**iscreti viri dū dñtūb⁹ acq̄
rēdis turā impēdūt. tñ i se q̄ i alijs
passiōes alijs moralit̄ a remialiter
uicīas succrescē p̄mittūt p loco a
tpe ne meliora ipe diātur. **F**acit pro
hoc euāgelica p̄bōla de nō extirpā-
dis zizanijs p omi tpe. ne sileradicē
tur et tritici. **R**aro em̄ vel nūq̄ ger-
minat in nob tritici v̄tutis. sine zi-
zanijs ā palleis āciuis de fāiofita-
tis vel uanitat̄is. **V**ideāt q̄ indiscre-
tū sit pueros ad statū uelle alligare
ab omi passione uicīas. eosq̄ ad spi-
ritualē senectutē q̄si subito puehē.
Ide de hoib⁹ aīalib⁹. q̄ parū drūt a
pueris. **D**iscreti viri q̄nq̄ p̄mit-
tūt passiōes alijs germīas vel cres-
cere. non q̄ placeāt ā pulchre sint.
h̄ ne deteriores inualescāt passiōes.
sicut clau⁹ clauo retiditur. et dolor
est mediā doloris. **E**xēplū in uhe-
mētē passionatis ad itā. inuidiam.
supbiam. tristitiā. aī. quib⁹ q̄nq̄ per-
mitti d̄z ut ad gaudiosaz passionē
et leticiā se p̄tāt a ludū puerilem.
ne ille p̄ualeāt q̄ naturaz et mores
subito et p̄uolose subūtūt a destru-
unt. **S**ic etiā q̄nq̄ tolerabili⁹ ē qua-
si p cōtrariū p̄mittere diuisionē odi-
osam fieri inter alijs p̄sonas. q̄ im-
pudico se amoē cōmaculent. **S**ic re-
spect⁹ humane laudis vel timor in-
famie grossa p̄tā cohibet. **S**ic ad
felicez reipublice gubnationē indu-
cūtur ip̄i p̄cīpes aliq̄n p fame re-
p̄missionē. **P**ari modo subiecti ad

opa uirtutū ardua pducūtur p p-
missionē t̄paliū. sic x̄p̄s rudibus ad
huc discipul⁹ r̄gnū ec̄cie p̄misit. **D**i-
creti viri q̄nq̄ passiōes q̄dā lauda-
biles cohibēt p̄cipue feruidas a s̄bli-
mes ne p̄cedāt. si a q̄n i deteriore ex-
itū eas ire p̄gnouerūt. q̄n viz p̄t̄ea
q̄ exiē cepint fūo rōis tenei reuulsa-
rēt. **N**ō ei p̄ntia t̄m̄ spectare satis
h̄z discreti. h̄z repperit p̄rudētē ipsa
metit̄. **S**ic ip̄f̄as a p̄pria etiā iusta
laude. a alioz laudabili obuit ga-
ne ē q̄nq̄ abstinēd. ne si p̄ualuerit
passio. s̄bseq̄tis negociū bñ ichoatū
male finiat̄. **S**ic ec̄ p̄f̄as ē frequēt
p̄sulēdū. iustū a s̄m̄ amorē t̄pae er-
ga p̄sonas etiā sc̄issime uite. p̄t̄ pi-
culum passiōis s̄bsequētis. q̄ aōr
ē uhemētissā passionū. **Q**uāuis ei mi-
chil sit sublim⁹ q̄ ābulare p viam
affectōis amorosē. tñ nil p̄uolosi⁹ et
t̄p̄tācōib⁹ magis expositi. **U**n̄ dicāt
aug⁹. **F**ugite fr̄es p̄sortia sc̄ia. q̄m
altas cedros libani corruisse uidēde
q̄b⁹ nō min⁹ timui q̄ ieron̄. et ābro-
sij. **Q**uāta sc̄itas i p̄cīpio. a ecce
quāta turpitudō i fine. sic de alijs.
Discreti viri adūtētes q̄ bonum
hois ē ec̄ p̄ rōē. q̄ ut p̄sistat i me.
q̄d mediū difficiliē iuenit̄. a q̄ bonū
ē ex itēg cā a malū ex singul de fā.
h̄io quātū p̄sit cauēt ne ipe tū pas-
sionū admittāt frequēci⁹ cōcurrē in
actib⁹ suis. sicut p̄cīps sensati ru-
dez populū inuassit cōuocat ad sui
adiutoriū. n̄ extrēa n̄tate p̄puli.
sc̄ietes q̄ multa mala ide seāt. **D**ix-
enim sunt diuigibiles. quātū m̄m
q̄z etiā admonentur. **S**ed eos sub-
iectos esse et agi i silentio et quiete.

multo magis optimū. Cōit ēē passio-
nes aīales p̄pēdiūt iuditiū rōis. nec
faciliē p̄p̄mōdēz placāt. Sollicita
fit iqr̄ rō ut singla p̄hibēdo p̄uideat.
a q̄cqd sū t̄bie p̄uili finē p̄teit. cau-
te h̄o faciat loca t̄pe p̄gruo. h̄o ē em̄
maḡ pacificū a meitorū. Rō em̄ ex
hoc reddit op̄ maḡ v̄tuosū a nobi-
le sū meitorū. q̄ p̄lebe passioēs cō-
citate feruescūt. a sese mutuis gla-
dijs p̄cidūt. h̄ q̄ ductu rōis gr̄a n̄l
om̄n̄ illustrate a iuuatē op̄ ipsū
p̄ficiūt. Q̄nto at̄ apl̄ h̄z de rōe. tanto
min⁹ de passioē. Vbi at̄ passio rōna-
bilē p̄uit. sic q̄dā op̄acōes nō p̄nt fie-
ri sū p̄arsu passionū. ibi n̄l minuit
de v̄tute. si tū freno discreciōis alli-
gēt ne mod̄ mēsurā a ordiez p̄uibēt.
Et hoc difficile ē. **D**iscretis viris
nācē ē ut assuescāt vacatē sibi p̄ponen-
do sibi p̄p̄ mod̄ a t̄minū prudētiesue.
iūz dēi sapiētis. Fili ne ī mltis sint
act⁹ tūz q̄ ī multitudie ē p̄fusio distē-
hēs q̄ rōem p̄turbat. Si q̄d vix rō
ip̄a p̄dē carnis p̄guata ad pauca
debite tractāda sufficiat. q̄nto magis
si aucta gubnatē p̄tēdat. Hoc ē p̄ au-
g⁹. 11. de ci. vi. qd salomonez ad ma-
lū exitū p̄duxit. ut nec tāta ei sapia
p̄fuerit. Sic moȳsi dicebat ietro. Sūl-
to latvō p̄sumeis. res sup̄ vires tu-
as est. aī. Sicut nāq̄z hō fatigat⁹
contra hostes dimicare non p̄ualz.
sic rō sollicitudine tumultuatiū cura-
rū diūterata. nec sibi nec alijs op̄ez
ferre sufficit. S; si cauet se. nō nācā-
ria fugiē dō. tūc ēē sup̄ se scandē p̄t.
Vñ greg⁹. 30. morā. Nequa q̄ aulmē
contemplacōis attingim̄. Si non ab
exterioris q̄re oppressione ceſsem⁹.

Nequa q̄ nosip̄os intuemur ut sa-
am. Aliqd in nob̄ ēē racōnale qd re-
git. aliqd aīale qd regit. nisi ad sac̄
mētū filēy reuertētes ab om̄ extei-
us p̄turbacōe sopiamur. Hic sci vi-
ri hoīm p̄foria fugiētes salubē dis-
cūt. q̄ p̄ q̄etē ip̄s q̄s fugerāt v̄tūz
largiūt. Qui ei minorat actu. i. o.
pacōe extna. sapia; p̄cipiet. **D**iscē-
ti viri diligēt p̄sideratē h̄nt q̄ sit salu-
brimū assueheri. ut aīn n̄t a fan-
tasmatib⁹ q̄ntū possibile se denu-
det. a q̄ntat in excitaōe sua et q̄ pi-
culosū sit hoī dimitte se nimis labi-
et p̄fundari in ymagines vel fanta-
sias p̄serti viciōsas et circa p̄tura
sempq̄ latentia. ut sunt b̄nficia ho-
nores. a diuicie. Nam aī generetur
habit⁹ ex actib⁹ p̄frequentatis. natūali-
ter fit. ut p̄dē sue inclinaōis sic im-
mutet ymaginatiuā a ex p̄nti totū
hoīez q̄ n̄citate quadā trahitur ho-
mo velut brutum. ut fit in illis quos
p̄hs testiales appellat. Sic vtiq̄z
verum est. q̄ om̄is ymaginacō p̄fun-
data h̄z suā insania; vel ebrietate;
et quasi demōiacā passionē p̄origē.
Vedit quoq̄z notabiliē seu p̄tūit tōli-
ter iudiciū rōis. P̄t; in philocaptis.
p̄t; in abiciōs. in auaris. in inuidis.
in impaciētib⁹. in quib⁹ verificatur
illd̄ puerbium. Furo; fit leſus sepi-
us paāa. Contra concursus ordia-
tus in virtuos⁹ ex ymaginatiua et
racōne aī affābus sp̄ualib⁹. causat
suauissimā armoniā. quā ipsa inh̄-
tatrix sapia delectatur audire. Fit;
illud p̄ficiunt in virtuos⁹ om̄ia cō-
sonāt racōi. Ex qua fit nōnūq̄ re-
būdantia materialis i vire; s̄ficiōis.

Discreti viri diligent examinan-
tes se de p[er]f[ec]t[u] v[er]it[ate] attēde solēt cō-
sonāciā voluntatis et rōis ad leges
d[iv]inas: et si ibi p[er]mptā p[er]cordiā inue-
nēit. signū spūalis p[er]fōis ē. Deinde
adūtunt q[ua]liter etiā appetit[us] infēior
vitz sensitiv[us] se hēat ad rōem iā re-
gulatā: et si ibi quoq[ue] inueneāt dis-
cordiā. signū ē q[uo]d p[er]fō illa sup[er]ior nō
dum p[er]ualuit obtinē q[uo]d ei debet de p[ri]-
mario iure hūane instituciōis: et g[ra]d[u]o
adhuc ē ibi q[ua]dāz imp[er]fō q[uo]vis non
culpabil[is]: q[uia] nō est i p[er]tāte nrā appe-
titū infēiorēz flectē ad normā racō-
nis sū omī turbacōe. Si autē appeti-
t[us] infēior inuenit delcābilē p[er]mpt[us]
ad ōnez motū racōis: tūc p[er]fō mag[is]
excevit i hōie quātū loq[ui] fas est q[uo]d
ad naturā istā destitutā a legib[us] o[ri]-
ginalis iusticie: licet ipsam origina-
lē iusticiā p[er]fēte reuapare non potest.
Deb[et] tū facere q[uo]d in se est: et si pre-
dicto modo appropiet magnū bonū
est. **D**iscreti viri attēdētes miseri-
am cōdiciōis hūane et p[er]fectionēz ei[us]
eē ad instar pāmi mēstruate. et p[er]icu-
lū grāde in q[uo]d san[ct]i: s[ed] se hūiliāt: q[ui]a
nō sint sic nec vere sūt. potētes doma-
re passiōes suas tā fortes et sp[irit]u
ne viciosas. Quis em[?] aliq[ua]n[do] ad mo-
diū eas forte iueniāt p[er]mptiōēs ad
bonū rōis: s[ed] raro ā nūq[ua]m p[er]seuerāt.
Insup[er] expienciā edocti. sentientes
tā multiplices instin[ct]us latētes im-
mū et alteracōes crebras naturali-
um suoz v[er]isimilit[er] ab ext[er]nā cā-
maluoloz demonū oriētes. q[uo] p[er]mit-
tēte deo tirāniā q[uo]ddam ius in ip[s]is
etiā viciōs hōib[us] licet inuisibilē. et
q[ua]nq[ue] eē visibilē exerceat: iā penit[us] de

suis virib[us] diffidūt. in solū d[omi]n[u]m deū
suū se p[re]cietes: patient[er] expectāt cō-
solacōem et iuiamē ac illūminacōem
ab eo qui sol[us] p[er]t. tāq[ua]m bon[us] et potēs
medic[us] curāe misericordiē vuln[us] q[uo]d
ip[s]e iuste infligit et nemo alē p[er]t suā
māsuēdinē singulārē et ingēitā bo-
nitatē et nulla merita nrā. **D**isc-
ret[us] viri dū alioz cās tractāt sū p[re]cipi-
endo. sū p[er]suleddo: oēs circumstācias
negocij attēde solēt: et q[uo]d vnicuiq[ue]
cōuenit solert[er] discutiētes. nōnunq[ua]m
in pari casu eod[em] t[em]p[or]e et loco. disp[er]sēs
s[er]mōes. ymo p[er]ne p[er]trarias p[re]nūciāt.
Exemplū de hoc hēet in p[re] illo memo-
rabilē. q[uo]d duob[us] fratrib[us] se p[er]suletib[us]. an
cogitacōez admittē debet[ur]: p[er]traria
monita dedit. P[ri]m[us] dixit. Cōfide[re]
admitte. Alteri autē dixit. De ōino
admittē debet. Inq[ui]rēte quoq[ue] disci-
pulo ip[s]i[us] aur[is] sub vna hora tā diu.
sa loq[ue]rē[is] r[ati]ōdit. Sic vnicuiq[ue] expe-
diebat et sic de alijs. **D**iscreti viri
q[ua]nq[ue] vtiq[ue] mag[is] peniua in orbe est: dū
q[uo]dā sū ad bō faciēda. siue malis re-
trahēdo. nec sufficienti doct[ri]na. nec
benigna exhortacōe inducē p[er]t: rigo-
rosa nōnunq[ua]m increpacōe vti solēt. cū
vehementi accrimonia et pia q[ua]dāz in-
dignatiōe: si forte hoc p[er] acto ad cor-
redeāt. q[uo]d alijs modis curari neque-
unt. Exemplū hui[us] in moyse. i helia.
in paulo. in stephano. et in alijs plu-
rib[us] habemus: s[ed] in xpo saluacōe no-
stro magnificenti[us] elucet: q[uo]d crebro
legitur ita fecisse. et aliq[ua]n[do] etiā fla-
gello p[er]cutores corripuisse: vt d[icitur] ioh[ann]es
ij. Vbi notandū. q[uo]d istud nō cōpe-
tit nisi p[re]latis: nec fieri debet nisi cū
mag[is] cautela et circumspectōe p[re]uia.

Alioquin utrobique magnū piculum
imminet. Et dat exemplū de collio:
qđ ponit sup oculos. Qđ si p̄t me-
dic⁹ ponit et recte applicat plurimū
p̄dest oculor ipse digne laudat. Si
aut̄ in exp̄t hoc ponit. merito rephē-
sibilis eit: q̄ infirmū p̄mit̄ excecāt.
Sic q̄ passiōes suas moderate ne-
scit. p̄mū se ledit: et p̄nter illū quem
emēdare debuerat. Nō ergo hec p̄-
ctica ē leuī a q̄libz attēptāda. h̄ il-
lis poti⁹ p̄mittēda. q̄ a dño discre-
tis talentū p̄cipere meruerūt. Pas-
sio em̄ licet a racōe assumpta sit. ni-
hilomin⁹ tñ habz annexam turba-
tōem siue obscuratōem quādā. Que
q̄uis nō sit culpabilis. tñ est pena-
lis et aīm fatigat: q̄re etiā sicut dēn̄
est sup. facili⁹ p̄axis ista inchoat
q̄ finiat. Vex p̄m sinam bñ gr̄g.
Qui recte p̄cedunt in hac exercitacōe
p̄t h̄mōi turbatiōez meretur maio-
rē illūminatiōē et trāq̄llitatē. sic oīs
acc⁹ virtutis suā solz virtutē clariorem
efficere. Discreti viri dū aliorz ze-
lū examinaē hñt. diligēt adūtere
solēt an in ip̄s rō an passio dñetur.
Passiones ei p̄mūt h̄ difficultatem
adducē solēt. Nā ratio si sufficiēter
edocta fuit. cito q̄scit: sin aut̄ tñ
edocta. ē cito infōri pōt. Sz passio
adiūcta totā animā velut turbo ve-
hemēs inq̄tat: et velut nebula sp̄s
sa obscurat: et qđ p̄i⁹ ē etiā eā in-
cit. nec facile abstergi pōt. Si ergo
passio ipsa dñat. totū negociū subū-
tīt. et p̄cessus ipse magis testial⁹ q̄
racōnalis iudicat: quātūq̄z etiā
subtilis videat. Vñ ymaginādū ē de
istis passionū sectatoribus p̄m scā

thōz q̄ hñt se sicut ebri⁹ q̄ q̄q̄z p̄fert
verba magne importūtie et loq̄tur p̄-
fundos h̄mōez: q̄s tñ m̄te diiudicāē
nō p̄t. ebetate phibēte. Ita in passi-
one existens et si ore p̄fert hoc: nō
esse faciēdum: tamen inter⁹ sentit q̄
animo hoc esse faciēdum. Aut si scit
bonum in vniuersalitatem illud ac-
tualiter nec scit applicāē nec appro-
bare. Et sic omnis mal⁹ q̄ male opa-
tur dicitur ignorans. Patz ergo q̄
liter in hijs a discretis sit proceden-
dum.

**Contra tēptatiōes multiplici-
tis diuinitatis. Ca. 3.**

Sapiēs. Filie in multis sint
act⁹ tui. Glō. eccl̄as. 3. sup illd.
In superuacuis rebus noli scrutari
multipliciter. Sobrius intellāis i
omib⁹ optimus est: qui reficit ani-
mā nec grauat mētē. Vnde mel in
uenisti. cō. de qđ sufficit tibi ne forte
satiatus euomas illud: et periures
nomē dei tui. Ioh. ca. 3. Tria sunt q̄
vagant mētē stabile faciunt: vi-
gilie. meditatio et oracō: quaz assi-
duitas et iugis intētiō conferunt ai-
me stabile firmitatē. Sen. Diuī-
tas est vicium. et signū vacillantis
animi: ac nondum habentis vigo-
rem suum. Nemo proponit sibi qđ
vult. nec sicut p̄posuit p̄seuerat i eo
sz transiit: nec tñ mutat sed re-
dit. et in ea que deseruit ac dampna-
uit reuoluitur. Quid est sapiētia?
Semper idem velle: atq̄ idem nol-
le. Non potest idem semper placere
nisi rectum variatur quotidie iudi-
cium et in contrarium vertitur: ac
pleisq̄ agitur vita p̄usa Augustin⁹